

بِهِبَّةٍ حَوْنَى



حَوْنَى بِهِبَّةٍ



مَدْرَسَةُ قَصْدَنْ وَكَلَيَاتِ الْعَرَبِيِّ

ھېيت كۈنى تاڭ سەھەر دە مەمەت بىلەن پاتىمە ھاياجان
ئىچىدە ئويغاندى، چۈنكى ئۇلار ئاتا-ئانسى بىلەن بىرىلىكتە
ئۇرۇق-تۇققانلىرىنى ھېيتلاپ باراتتى.



ئانسى ئۇلارنىڭ ھېيتلىق كىيىملىرىنى كېيشىگە

yardehملەشتى.



ئۇلار چاچلىرىنى تاراپ، دادسىنىڭ ھېيت نامىزىدىن قايىتىپ

كېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇردى.



دادسى نامازدىن كەلگەندىن كېيىن ئۇلار ئۆز-ئارا ھېيتىنى

تەبرىكلەشتى، ئاندىن ئانسى بىلەن خوشلىشىپ ماشىنا بىلەن

ھېيت پەتسىسگە ماڭدى.



مهمهت بىلەن پاتىمە ناھايىتى ئەدەبلىك بولدى، ھەرقانداق

ئۆيگە كرگەندە: - ئەسسالامۇ ئەله يكۇم، ئاللاھ تېنىڭلارنى

سالامەت قىلسۇن، - دەپ سالام قىلدى.



ئۇلارغا ھېيتلىق گىزەكىلەر كەلتۈرۈلگەندە، پەقەت

بىر تاللا ئالدى ۋە ساھىبخانغا رەھمەت ئېيتتى.



ئۇلار كۆچلاردا ئوييناپ كېيملىرىنى كىر قىلمىدى، دادسىنىڭ
يېنىدىن ييراق كەتمىدى. دادسى ئۇلاردىن ناھايىتى خۇشال
بولدى، باشقا ئۇرۇق-تۇققانلارمۇ ئۇلارنىڭ ئەخلاقىدىن بەك
سۆيۈندى.



ئۇلار ئانسىنى كۆرۈش ئۈچۈن تەقەززار بولۇپ ئۆيىگە قايتتى،

ئانسى ئۇلارنى قولىدىكى ئىككى قۇتا بىلەن قارشى ئېلىپ:

- ئېلىڭلار، بۇ منىڭ ئىككى قوزامغا ھېيتلىق سوۋاغىتىم، - دېدى.

